

Symbol evropanství

MOJMIŘ CHROMEČ

Čas zřejmě dozrál. Dlouho vyslovovaná krátká exilová letargie vědecká dostává pozitivní ráz ustanovením ČESKÉ SVĚTOVÉ UNIE v její právní formě dne 6. července 1986 v Curychu.

Racionální motivy vyjádřené v navrhované preambuli ke stanovám této organizace zdůvodňují, proč tyto mají ten či onen obsah, účel a smysl a proč bylo žádoucí, aby Česká světová unie byla ustavena.

Je-li chvalyhodným smyslem České světové unie pěstování češství s procítěným vlastenectvím a účelem odstranění komunistické nadvlády a posléze zařazení našeho národa do státoprávního celku dle přání a svobodné vůle našich spoluobčanů doma, pak je taktéž nevyměnitelnou nutností při uskutečňování účelu a naplňování smyslu ČSU se zamyslet, z čeho historicky vycházíme a kam jako národ směřujeme. Je nutností, abychom čerpali ze studnice moudrosti minulosti, pochopili současnost v její realitě a měli vidinu Evropy zítřka, jaká by tato měla být po odstranění komunismu.

Z hlediska nenáboženského zvěstování křesťanství Cyrilem a Metodějem bylo nejen přínosem k vyjádření nového a mravnějšího přístupu v řešení lidských vztahů a spolunažívání v našich zemích té doby, ale i možným předurčením postupování a případným přerůstáním kultur západu a východu o jedenáct set let později. Vnitřně procítěným znakem Metodějova křesťanství byl tehdy, jak i dnes, Kristus s láskou k bližnímu a k lidstvu. Tím zevšeobecněným a zesvětštělým znakem byla pak kultura Egypta, Judeje, Řecka a Říma prolutá symbolickým slovanským slovem kmenům bratry ze Soluně.

Politici myslitelé dneška vidí v obou bratřích symbol budoucí svobodné Evropy oproštěné od národnostních úřecí a zbavené hrozby uplatňování mocenských tužeb silnějších.

Papež je nadřazuje nad národnostní rámec a ustanovuje je patrony celé sjednocující se Evropy ve víře v její světlejší budoucnost.

Uvědomujeme si, že s jejich příchodem do našich zemí začíná slavná minulost našeho národa budovaná na základech vyššího organizovaného stupně v rodině, na danou dobu, vyspělých národů Evropy. Neméně si pak uvědomujeme, že to, co dožívalo, se nevzdávalo bez boje; taktéž uvědomění pravdy, která přechází do dnešních dnů. V minulosti našich dějin byli Václavové, ale i Boleslavové, kteří se snažili bránit pronikání pokroku a nástupu nové éry. Nemohli si zřejmě uvědomit, že ojedinelým aktem zla nemohou zastavit sílu myšlení a víru v lepší svět. Že to, čím je prostoupeno zdravé myšlení buditelů, je přijímáno, poněvadž přináší pokrok směrem k uskutečňování dobra a vnitřně utajovaných, ale podvědomě cítěných ideálů.

Pokud jsme uplatňovali v minulosti spolupráci ve středoevropské oblasti, náš národ byl na výsluní Evropy. Tam, kde jsme vyvolávali vnitřní spory, naše prestiž i mocenské postavení upadaly. Pokračování na straně 2

MILOSLAV ZLÁMAL:

Měsíc nostalgie

Ve světle červeného ohně
jež nebyl ještě zrozen
měsíc nosil mě sny pro mne
jak víno - dozrálý hrozen

Noc chci ve dny slunné proměnit
a lidskýma rukama svět obejmout
pralesy spoutat
a řeky plné hadů
kdo může dnes lidským srdcem
hnout -

a nevzpomínat dobrých,
mrtvých kamarádů.

naše hlasy

"OUR VOICES" - Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silesians and Slovaks
"NAŠE HLASY" - Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 6. (1088) Vol. - Ročník 32 * 28. června-June 28, 1986
Toronto, Ontario, Canada

ČERVEN

Mínistr Hon. OTTO JELÍNEK při slavnostním otevření nové úřadovny
MULTICULTURALISM CANADA

1. červenec Den Kanady

Nové středisko

11 června t. r. ministr Hon. Otto Jelínek dostal svému závazku z listopadu minulého roku a za hojně účasti představitelů etnických korporací slavnostně otevřel středisko federální vlády

MULTICULTURALISM CANADA, situované na 720 Spadina Ave., (telefon 973-5400).

Posláním střediska MULTICULTURALISM CANADA je pomoc a spolupráce s těmi organizacemi, které se věnují spoluobčanům kanadské etnické mosaiky. 10 zaměstnanců úřadu hovoří 8 jazyky a vedle poskytování základních informací a vyřizování žádostí o občanství se bude zabývat činností zahrnutou pod Multiculturalism programs.

Proč nejsem signatářem

PROF. MILAN ZELENÝ

Ať si o důsledcích Jalty myslíme cokoliv, faktem zůstává, že problém spočíval vždy spíše v nedodržování, mlsinterpretaci a podvodech spojených s realizací jejích dohod a slibů, než s literou Dohody samé.

To až mnohem později, v roce 1975 v Helsinkách, nabídl Západ své skutečné, oficiální a konečné rozpoznání sféry sovětského vlivu ve Východní Evropě. Jako cenu za tuto nepochopitelnou (a tehdy již zcela nepotřebnou) zradu demokracie a svobody si Západ vymínil slib dodržování "lidských práv" v SSSR a ve Východní Evropě.

Je zcela zbytečné rozebírat, proč takto podepsané "sliby" nemohou být, nebyly a nikdy nebudou dodržovány. Má to cosi společného s podstatou daného politického systému: Západ však již mnohokrát dokázal, že této podstatě nerozumí, rozumět nechce a rozumět snad ani nikdy nebude.

Nejde tedy o Západ, jehož

naivita je již definiční a historicky zcela konsistentní (uvažte i trapné okolnosti kolem vyhlášení staného práva v Polsku) - jde o Východní Evropu.

Není-liž úkolem právě našich lidí (a jejich mluvčích) vytrvale poukazovat na tento nesmířitelný konflikt mezi podstatou systému a jeho "sliby" týkající se zachování lidských práv? Jedno vylučuje druhé a nikdo jiný to nemůže vědět a dokumentovat lépe, než právě porobené národy Východní Evropy.

Přesto však se až příliš rychle objevily skupiny (jako Charta 77), které svoji naivitou Západ v jeho zradě nejen utvrdily, ale ještě daleko předčily. Bez náročnějšího zamyš-

Pokračování na straně 3

NAVŠTIVTE JIŽNÍ AFRIKU,

zemi plnou krás a exotiky.
Přesvědčte se na vlastní oči
o vysoké životní úrovni obyvatel.

Nevěřte lživým tvrzením sdělovacích prostředků, které chtějí uvrhnout tuto zemi do marxistické bída a utrpení
(Nepřehlédněte redakční dopis "Our opinion" na str. 2)

SOUTH AFRICA

VELKÝ RAKUŠAN

Dr. Kurt Waldheim byl zvolen 8. června 1986 ve druhém volebním kole nadpoloviční většinou hlasů státním předsedou Rakouska.

Získal 53,9 procent hlasů, zatímco kandidát vládnoucí strany marxistů Dr. Kurt Steyrer pouze 46,1 procenta hlasů.

K tomuto úspěchu blahopřejeme nejen Dr. Kurtu Waldheimovi, ale i rakouskému národu. Právě tohoto státníka se 40ti letou diplomatickou zkušeností potřebuje v dnešní pohnuté době nejzažší východní výspa západních demokracií v Evropě, jejíž státní hranice probíhá v délce téměř tisíce kilometrů na železné oponě ČSSR, Maďarska a jak poslední vraždy čs. uprchlíků při pokusu úniku na Západ dokazují, i na zdrátované hranici Jugoslaviie.

Děkujeme všem rakouským voličům čes-

kého a slovenského původu i exilovým Čechům a Slovákům, vlastním status rakouského státního občanství, kteří četli náš předvolební apel v "Našich Hlasech" ze 17. května t.r. a dali svůj hlas Dr. Kurtu Waldheimovi, za jejich prozřetelné uvážení.

Rakouský národ si zvolil pravého muže v pravou chvíli, aniž by se nechal zvíkat novinovým a televizním terorem soukromých organizací z USA a extrémními jednotlivci vlády Izraele.

Pane Dr. Waldheim!

Přejeme Vám pevné zdraví a klidné nervy ve Vašem novém úřadě. Bůh žehnej Vaši budoucí práci.

Za: KŘESŤANSKOU UNII

Federální stranu křesťanských radikálů

Josef Novák

zemský důvěrník, Salzburg

Milo Komínek

ústřední tajemník, Toronto

Udělování diplomů

24 června 1986 na slavnostním zasedání "Toronto Court of Citizenship" ministr Otto Jelinek předal pamětní diplomy zástupcům 21 organizací dobrovolníků, kteří zabezpečují služby spojené s udělováním občanství novým Kana-

danům.

Ministr Otto Jelinek vyslovil přesvědčení, že tento . . . "skvělý příklad, jež je součástí správného občanství bude rovněž součástí každodenního života nových občanů naší velké země . . ."

Toronto Court of Citizenship vyřizuje 30.000 žádostí o udělení občanství ročně.

Slavnostní ceremoniál nepostrádal ani humorný moment. Policista RCMP slavnostním tónem oznámil, že vstupuje Hon. Otto . . . a na příjmení ministra si již nevzpomněl . . .

Symbol evropanství

MOJMÍR CHROMEC

Pokračování ze strany 1

V budoucnu si nemůžeme dovolit jít cestou nesváru, vnitřních bratrovražedných ptek a národnostních rozporů se sousedy. Slovo Rus či Němec, Ukrajinec či Polák, Čech či Slovák nemůže a nesmí být v budoucí Evropě vyslovováno s obavou, strachem či nenávistí. Taktéž nemůžeme jít v budoucnu cestou, která by vedla k životu naplněnému prázdnotou nitra a beznaděje s vítězstvím smrti nad životem.

Je jen jedna cesta: prolínání a prostupování humanity a kultur všech národů žijících v evropském, a v našem zájmu zejména ve středoevropském, prostoru. Cesta spolupráce na poli kulturním, politickém i hospodářském. Cesta porozumění slabších silnějšímu, cesty a vzájemného respektu všech všemi.

Svatý cyril a Metoděj hlásali slovo křesťanského západu, aby bylo přijato, do té doby, rozdílně chápanými kulturami střední a východní Evropy.

S hlášením zúšlechťeného evropanství a zlepšením vzájemných vztahů národů středoevropské oblasti nemůžeme začít v exilu ihned. Prospějeme tím společnému boji vedoucího ke svržení komunistické nadvlády nad dnes Sověty podmaněnými národy i zúšlechťení svá nitra obrozením morálky, ať již v náboženském pojetí či ve smyslu hypotetického dobra námi předkládaného a nám nadřazeného svou podstatou.

Pak jako národ, který se vydal na tuto cestu,

dojdeme k cíli, jehož směr dnes vědomě určujeme, abychom po odstranění zla našli smysl a účel opravdového dobra vyjádřeného ve formě státní a politické dle našich přání a dle naší svobodné vůle, jak to bude odpovídat duchu a potřebám budoucí doby.

Pak i vnitřně přijmeme odkaz sv. Cyrila a Metoděje, projektantů kulturního spolunažívání evropských národů v jejich době, za patrony lepší Evropy, jak věříme, brzkého zítřka.

(Převzato z časopisu "UNIE")

ČSSR a co říkají čísla o katolicích

(PRAHA:) Bývalý ministr pro náboženské záležitosti soudruh Karel Hruza si v třetím článku oficiálního časopisu "KATOLICKÉ NOVINY" postěžoval svému "lidu", že mezi obyvatelstvem republiky existuje stále vysoké procento věřících. Odsoudil to jako nepokrokové a ne-žádoucí.

Katolický časopis "Náboženské informace", vydávaný ilegálně, píše v posledním čísle, že Karel Hruza uvedl před časem ve svém projevu proneseném na "Sjezdu pracovníků stavebního průmyslu" v Praze následující informace:

"... v roce 1984 bylo podle katolického ritu pokřtěno na Slovensku 71,6 procent a v zemích Čechy a Morava 31,2 procent novorozenců. Řekl, že Slovensko je v tomto směru zaostalé, Čechy a Morava pokrokovější ..."

Komunistické státní orgány sledují a zaznamenávají bedlivě pro své partajní statistiky všechny náboženské efektivní projevy obyvatelstva. Křty, církevní sňatky a církevní celebrované pohřby musí být úředně příslušným místům hlášeny. Z těchto aktů, které jsou přísně tajné a jen pro potřebu komunistické strany, dále vyplývá, že počet církevně uzavřených sňatků obnáší 53 procent z celkového počtu sňatků uzavřených státem.

Pohřeb za asistence kněze si přeje ve svých "posledních vůlích" a nebo z rozhodnutí pozůstalých rodinných příslušníků 80 procent zemřelých!!! Zdá se, že umírající komunisté si vsadí "pro jistotu" raději na Boha, než na Marxe, aby nedošlo věčného zatracení. Tak to ovšem při uvedení statistiky soudruh Hruza neformuloval.

Josef Novák,
Křesťanská Unie

ČTĚTE TOTO!

Víte, co prohlásil Dimitrij Z. Manuilski, bývalý předseda Bezpečnostní rady Spojených Národů v Leninově škole pro kádry komunistické strany?

"Nelitostný boj mezi komunismem a kapitalismem je nevyhnutelný. Dnes ovšem nejsme ještě dosti silní, abychom zaútočili. Naše chvíle se dostává za takových 20 až 30 roků. Abychom mohli zvítězit, budeme muset přirozeně mít moment překvapení na naší straně. Tak bude muset být Západní buržoazie ukořelena k spánku."

Budeme proto muset uvést v chod to nejokázalejší "mírové hnutí", jaké kdy svět viděl. Přijdou s elektrifikujícími návrhy a ústupky. Kapitalistické země, v úpadku a na hlavu padlé, budou spolupracovat s radostí na své záhubě. Naskočí na každou příležitost přátelství a byznysu. A když to budou nejméně očekávat, rozdrtíme je svou zatouhou pěstí!"

Richard Hanzlík

Our opinion

One eye genius

There are plenty of wrong things in this world, but our Prime Minister and his Minister of External Affairs seem to think that there is only one county where bad things take place ... South Africa.

Honorable Joe Clark has forgotten that there are more people in prisons in the Soviet Union than the total population of South Africa.

Honorable Joe Clark has forgotten that every month more Afghans get killed, that those who died of violence in South Africa, in the last ten years.

Honorable Joe Clark remembers Mr. Mandela, but does not remember the thousands of political prisoners in Cuba, who would love to be treated there in the same hardish ways as Mr. Mandela.

Honorable Joe Clark has given one million of our dollars to help political prisoners in South Africa, but not a penny to political prisoners in Cuba, Afghanistan, Ukraine, Estonia, Latvia, Poland or Czechoslovakia.

Honorable Joe Clark is interested in helping Mr. Madnala but has not showed any interest in the situation of such, eminent Polish political prisoners as Leszek Moczulski, Bohdan Lis, Adam Michnik or Wladyslaw Frasyniuk.

Honorable Joe Clark speaks about apartheid but has forgotten that Prime minister Botha abolished most of it in the last four years.

It would have been acceptable if Honorable Joe Clark was a champion of freedom and democracy around the world but he is not. He seems to see wrong doings only, in one country ... South Africa.

We believe there is a simple way to judge a country, that is to establish whether people try hard to leave it or try hard to get in.

By this standard Communist Countries from which people risk their lives to get out should be rated as "hell" and South Africa which has a problem of keeping people from neighboring countries from getting there should be rated as ... "heaven".

It is time that the Honorable Joe Clark took of the black patch from his left eye and looked around to see where other wrong doings take place, and start to help political prisoners in all countries.

Aleksander Pruszyński

Publisher and editor of The Polish Express

P.S.: To show our point we will defy his ban, of promoting tourism to South Africa and we hope others will do the same.

Years ago we did not back the "bad"? Governments of South Vietnam and Iran. Now we see what has been put instead. It might be that the government of Botha is not the best but should we change it to a government of Khomeini.

Editorial Board of "NASE HLASY" (Our Voices) Independent Newspaper for Czechs, Moravian, Silesian and Slovaks - completely agree and support the letters of the editor "Polish Express" newspaper published above.

MILO KOMINEK

Publisher and Editor in-chief

P. S.

Because I had spent as a political prisoner 17 years of my life in communist preasons and concentration camps experiencing personally violence and crimes of Marxist jailors I am appaled when the Canadian Minister of External Affairs Hon. Joe Clark is going to introduced sanctions against South Africa.

When any sanctions than against USSR responsible for millions of dead in the past and recent murders in Afghanistan. The orders Marxist regimes also responsible for murders and crimes are left without any protest and Sanctions. There must be something wrong if there are even supported financially and economically.

Se smutkem v srdci oznamuji všem svým známým, přátelům a bývalým spoluvězněm roztroušeným po světě, že v pátek 20. června t.r., v den mých šedesátých narozenin zemřela v Československu moje maminka

MARIE KOMÍNKOVÁ

ve věku 79 let.

Kdož jste ji znali vzpomeňte si na ni. Po dobu jedenácti let co jsem byl v pevnosti "Leopoldov" na Slovensku pomáhala desítkám spoluvězňů z izolace M.V. a předávala jejich stížnosti na ministerstvech, soudech a diplomatických zastupitelstvích. Byla to zbožná vlastenka s odvahou lvice.

Milo Komínek

Vydavatel a redaktor "Našich Hlasů"

Projekt BOTY

RICHARD HANZLÍK

USCW je zkratka organizace se jménem United States Council for World Freedom, jejíž sídlo je v hlavním městě Arizony Phoenixu. Účelem organizace je hájit zájmy jednotlivců i národů, pomoci jim v jejich boji o osvobození z moci mezinárodního komunismu a všech forem totality. Jde tedy o pomoc bojovníkům za svobodu, kteří se snaží zbavit své země cizího útlačku a tyranie a nastolit v nich vládu demokratickou.

V čele organizace stojí John K. Singlaub, generál major americké armády (v.v.). Generál strávil ve vojenské činné službě celých 35 let a po celou dobu se věnoval boji proti útlačku. Začal tím, že za II. světové války byl shozen ve Francii jako parašutista a řídil francouzské hnutí odporu. Později se přemístil na Dálný Východ, kde velel čínské guerille v boji proti Japoncům. Mimo jiné byl pověřen posláním vysvobodit z nepřátelského zajateckého tábora 400 spojeneckých zajatců. 1. července 1976 byl jmenován náčelníkem štábu amerických sil v Koreji. Byl proti záměru presidenta Cartera stáhnout americké vojenské síly z Koreje a resignoval. O rok později byl penzionován. (Carter nakonec uposlechl jeho rady a rozkaz odvolal.)

KTERÉ JSOU BĚŽNÉ PROJEKTY USCWF?

V přítomné době se organizace zabývá tvořením celostátní sítě protikomunistických skupin zvaných **Coalition For World Freedom**; úkolem skupin je pravdivě informovat a poučovat informace zkreslené, a tím upozorňovat Američany na nebezpečí hrozící naší svobodě.

Další akcí je **PROJECT BOOTS**, již účelem je opatřit nezbytné obutí pro bojovníky za svobodu, již se jim nedostává; nejvhodnější je obuv užívaná pracujícími,

lovci anebo v armádě. Pár takových bot je pro tyto vlastence důležitější, než si dovedeme představit. Jedinou obuví jsou jim sandály, rozpadávající obuv, jinak bojují bosky. Kromě bot se kritická potřeba jeví neméně v pokrývkách a teplém oblečení (předně maskovací a nebo i navé barvy). Jak uvedl **Teď Abbott**, ředitel akce přes 3,000 párů bot a množství ponožek, teplého oblečení, pokrývek a konserv s potravinami bylo odesláno v únorové zásilce a na dalších se pracuje. Dnes je Project Boots akcí celonárodní a slibně se vyvíjí; jen National Rifle Association žádala své tři milióny členů o kontribuci.

Z DALŠÍCH AKCÍ JEN KRÁTCE

Organizace hodlá vybudovat v San Antonio v Texasu Národní park všech ujařmených národů, jichž vlajky budou umístěny v půli žerdi tak dlouho, dokud národ nebude osvobozen. Ve středu parku bude dominovat socha Svobody s rukama svázanými a roubíkem v ústech.

Jádrem protikomunistického výcviku dobrovolníků budou tzv. **Peace Corps**, v nichž budou účastníci cvičeni v strategii a taktikách komunistů.

A to není zdaleka vše. Co je ze všeho nejdůležitější - **POMOC**, kterou hrdinní muži a ženy, bojující za svobodu, zoufale nutně potřebují. Přispěním těmto projektům, pomůžete šlechetně a záslužně těm, kdo bojují nejen za svou věc, ale i za nás všechny.

Následuje adresa, na které můžete získat bližší informace, požádat o formulář členství v této organizaci a poslat své dary:

United States Council For World Freedom
National Secretariat, P.O. Box 37043
Phoenix, AZ 85069
(Tel. 602-864-9804)

Proč nejsem signatářem

Prof. MILAN ZELENÝ

Pokračování ze str. 1
lení přijaly závěry helsinských dohod o rozdělení sfér vlivu a dobrovolně se nabídly k dohlížení, kontrolování a "monitorování" (sic) zmíněných slibů o "lidských právech". Tímto voluntarismem nejen spoluznaly "symetričnost" a legitimitu daného politického systému, ale zároveň schválily i širší podstatu helsinské zra- dy samé.

Existují jen dvě možná vysvětlení: buďto jsou si tyto skupiny plně vědomy zmíněného systémového konfliktu a tudíž nemožnosti systémového "dodržování slibů" - a pak tedy prostě (i když třeba nepřímou) kolaborují; anebo o pravdu nevědí, nechápou a nevidí - a pak jsme svědky národní tragédie starořeckých proporcí.

At' již je odpověď jakákoliv: lidská práva dodržována nebyla, nejsou a nebudou. Neutuchající planá volání po jejich dodržování prostě doručují režimu potřebné zdání legitimitosti, obdařují jej klamnou schopností kontroly a "sebenáprav", a udržují tak chiméru jakéhosi dialogu o dodržování "lidských práv", tj. chiméru "demokratického procesu".

PROTO NEMOHU BÝT SIGNATÁŘEM

Nemohu připojit svůj podpis k helsinské zradě, zradě snad tisíckrát převyšující "zradu" Jalty.

V Americkém deníku **New York Times** (z 10. února 1986), dopisovatel Michael T. Kaufman popisuje svůj nedávný rozhovor s pražským katolickým knězem Václavem Malým. Otec Malý byl zbaven své "kněžské licence" a 7 měsíců vězněn za účast na práci pro VONS. Je mu 3 let. O Chartě 77 říká:

Mám lidi z Charty rád, ale my s nimi často nesouhlasíme v otázkách politiky. Soustřeďují se na "lidská práva" t.j. na to, aby Československá vláda dodržovala mezinárodní úmluvy, které ona sama podepsala. To je jistě správné. Domnívám se ale, že lidé potřebují více než "lidská

práva": potřebují určité hodnoty a ideje, které zasahují dále než k prostému "dnes a nyní".

PROTO ANI JÁ NEMOHU BÝT SIGNATÁŘEM

Mám zcela zřetelný pocit, že 35 letý kněz Václav Malý mluví jménem miliónů dnešních dvacetiletých doma, a to zřetelněji a oprávněněji nežli stárnoucí "bývalí", kteří prostě nevědí kdy a jak opustit politickou arénu, kterou již tolikrát zneuctili. Citím se zrazen zdánlivě bezmezným suplikanstvím, kavárenským laky-intelektualstvím, a naivně levým internacionalismem "bývalých", at' již jsou doma či v zahraničí. Nehodlám přispět k jejich neutuchající "dopisované akci", adresované prokurátorům, velitelům StB a jiným "představitelům". Což je vůbec možné postavit polovzdělané aparátčiky stranické Nomenklatury nad vlastní národ? Což si lze zaměnit pravé adresáty našeho volání po svobodě a demokracii? A jak to jen vysvětlit mladým lidem?

Chartismus také - a opět zcela dobrovolně - předal (a dosud předává) režimu jména a adresy svých signatářů (a dokonce sympatizujících) ve jménu pochybného a dnes již jen těžko pochopitelného skupinového egotismu. To, že režim zpočátku plně nepochopil výhody Chartou poskytnuté "služby", to je dnes vedlejší (Dnes již to pochopil). Jak ale své činy vysvětlit národu? Zvláště těm dvacetiletým, kteří třeba naivně a idealisticky nabídli svá jména a adresy, k činu a k pomoci?

A jak omluvit roli exilových kolportérů, kteří ta cenná jména a adresy tak ochotně uveřejňují, většinou pod po- hodnými pseudonymy, "značkami" anebo vůbec anonymně?

Nejlépe snad charakter naší dnešní emigrace shrnuje soudruh praxecký VŠE ("bývalý") Rudolf Zukaš (Listy, prosinec 1985, č. 6, s. 29):

Na rozdíl od roku 1940 (sic) byla velká část této emigrace (t.j. té po r. 1968) převládě-

na o přednostech socialismu jako společenského systému. Jejich (sic) názory se lišily pouze v metodách a formách jeho realizace a uskutečňování.

Já osobně jsem do Zukalovy "velké části" nepatřil, nepatřím a nikdy patřit nebudu. Nevím jestli je nynější bagrista Zukaš také signatář, nemíním se po tom pátrat, je mi to již zcela jedno. Soudě z všeobecné exilové apatie k podobným charakterizacím - Zukaš má asi pravdu.

Pro tu "menší část" čs. emigrace, komunismus není prostě jeden z mnoha totalitních systémů, neefektivní ekonomicky a nespravedlivý politicky, a tudíž schopný sebelepšího a sebeobrojení. "po pozdním novotnářu obrodák"). Pro ně komunistická společnost, na rozdíl od prosté tyranie, nemůže být zlepšena směrem k demokracii - jakýkoliv pokus o demokracii, či dokonce i o porbo, možností demokracie, zasévá sítě její vnitřní demise a rozkladu. To ví každý opa- čník a přemlouvat lze o opaku (a k sebevraždě) je zbytečné.

Toto nepochopit (či dokonce předstírat nepochopení) představuje úpadek a krizi naší filozofie, společenské vědy, politického myšlení, jež svou hloubkou přežije čtrnáctiletí polobohoslovců.

PROTO SNAD ANI NEJDE BÝT SIGNATÁŘEM.

Naděje? Každý z narozením člověka se poznaově začíná historie tohoto světa, a každým odchodem člověka se historie světa opět končí. To spočívá naše naděje, naše víra, a naše jistota: v sebeobrodě nás samých, každého jednotlivce, a tím celého národa.

P.S. Mnozí mě napadají, že svým otevřením a veřejným postojem se "sychtím" pro budoucnost, že si "očisťuji" své jméno, aby příští generace a mé děti neměly pochyb, kde jsem stál a jak pevně. Mají asi pravdu.

Moskevské hodiny smutně bijú

Ženeva (UPI) Odborníci v ženevském muzeu věnovali lepší pozornost malým hodinám, které během listopadového pobytu v Ženevě věnovala muzeu souška Raissa Gorbačovova. Sovětské hodiny jsou pořád ještě natočeny na moskevský čas a pracují přesně, říkají odborníci, mechanismus je však poháněn elektrickou baterií s nápisem made in Japan.

o o o

Ozbrojené jednotky Mosambického hnutí odporu v posledních týdnech uskutečnily z území Jihoafrické republiky několik úspěšných útoků na hospodářské objekty v Mosambické lidové republice.

o o o

Vojenský soud v Diyarbakiru na východě Turecka vynesl rozsudek nad členy silverecko-hilvanské skupiny ilegální Kurdské KS. 23 z nich bylo odsouzeno k trestu smrti, šest k doživotnímu vězení a 151 k odnětí svobody od jednoho roku do 24 let. Obžalování byli mj. z 26 vražd.

o o o

Británie je jedinou evropskou zemí, která na školách povoluje tělesné tresty. Informovala o tom společnost britských učitelů.

o o o

Loni bylo ve světě uvedeno do provozu dalších 31 elektráren. Celkový výkon jaderných elektráren tak přesáhl 248 miliónů kilowattů a podíl jaderné energetiky na celosvětové výrobě elektrické energie dosáhl přibližně 15 procent.

Mozaika Curychu

V prvním týdnu července t.r. bude v Curychu rušno. Budou tam sjezdy: Naardenského Hnutí, Sdružení bývalých čs. politických vězňů v exilu, Ústavní sjezd České světové unie a Celosvětový slet Sokola v zahraničí.

"NAŠE HLASY" PŘEJÍ VSEM MNOHO ZDARU!

I. Máca, V. Kulhavý, F. Čulík a I. Čulíková

"Stará dobrá kapela"

Milán Črhák a Franta Vajnbuch

"U POKLADNY STÁL"

Tomáš Mašek, Pavel Král a Franta Vajnbuch

Velká sezóna Nového Divadla v Torontě

začala společenským "GALA VEČEREM" s vybraným programem a ukázkami ze čtyř nových her sezóny. - Následoval festival O.M.T.A., (Ontario Multicultural Theatre) na kterém jsme opakovali Hubačovu "STAROU DOBROU KAPELU. Získali jsme v silné konkurenci etnických divadel "BEST PERFORMANCE AWARD" - čtyři hlavní představitelé - B. Máca, T. Mašek, F. Čulík a V. Kulhavý získali "AWARD FOR BEST ACTORS PERFORMANCE AS A GROUP".

Mimoto se na nás dostalo několik nominací - (nejlepší režie, nejlepší vizuální dojem, nejlepší herec a j.). A pak už vypukla skutečná divadelní sezóna uvedením operety "PERLY PANNY SERAFINKY" v režii Adolfa Tomiana a v hudební režii Aleny Bilkové. Dobré pěvecké a herecké výkony účinkujících daly zapomenout na poněkud archaický text - pestrý rej postavček byl pastvou pro oči, objevilo se několik nových tváří - četné obecenstvo se bavilo a úspěšná sezóna měla dobrý start.

Naším druhým představením podle plánu "Klasika" byla rozmarná komedie Williama Shakespeara "VESELE PANICKY WINDSORSKÉ" v nápadité režii Pavla Krále. Ačkoliv ve hře byly pouze čtyři "dámské" role, hemžilo se v ní kolem výborného Falstaffa Tomáše Maška v provedení Nového divadla množství veselých paniček a dívek, většinou v "kalhotových rolích". Sahrály své "chlapecké" role na výbornou a zvláště Zdenka Novotná postavou ztřeštěného doktora Cajuse doslova nadchla obecenstvo. Herecké výkony byly na obvyklé výši - i v tomto představení se objevilo a dobře se uplatnilo několik nových herců. Četl jsem v jedné z kritik, že to sice nebyl Stratford - ale že Shakespeare by z toho představení asi měl radost - stejně jako naši diváci.

Naše třetí premiéra byl Hubačův "DŮM NA NEBESÍCH" v režii Duka Kasana. "Dům na nebesích" byl po všech stránkách výborný a herecký výkon hlavní představitelky Zdenky Novotné byl ohdivuhodný a strhující. Ale i všichni

ostatní představitelé: Irma Čulíková, a nové členky Helena Smetanová a Monika Hálová (býv. členka Ostravského divadla) pp. T. Mašek, B. Máca, P. Král, F. Vajnbuch a F. Čulík podali vynikající výkony. "Dům na nebesích" byl představením, na které se nezapomíná - tuto hru jsme natočili pro televizi v Kitcheneru - video kazeta bude k mání na podzim.

A jsme u čtvrté hry veseloohry "U POKLADNY STÁL" z repertoáru Vlasty Buriana. Hra "U pokladny stál" stojí a padá s představitelům Křištofa Rozrucha. Naštěstí je členem souboru ND František Vajnbuch, který je jakousi inkarnací Vlasty Buriana - mluva, gesta, postoje - to není imitace ale vžitá postava. Text je napsaný tak, aby každá replika "Buriana" byla vtipem, na tyto vtipy je mu však třeba dobře přihrát. Soubor Nového divadla tento svůj úkol dobře pochopil: Jana Jeřábková, Marie Klečková, Irma Čulíková, Monika Hálová, Pavel Král, Bohouš Máca (dokonce v dvojroli) Tomáš Mašek, Ferda Čulík a Milan Črhák hráli, nahrávali a přehrávali, obecenstvo se bavilo jak už dlouho ne a salvy smiechu nehraly konce. Tím končila skutečně úspěšná sezóna 1985-86. Nové divadlo v Torontě dokázalo, že je schopno zvládnout širokou škálu repertoáru a mimo to ještě sehrát pohádku s dětmi pro děti - (Sněhová královna) a spolupracovat na četných večerech poezie.

Nesmíme zapomenout na nápadité kostýmy vytvořené Janou Jeřábkovou - přidávají každé hře osobní kouzlo. Celková činnost souboru je jistě pozoruhodná a ojedinělá v podmínkách emigrace - její ohlas se už rozšiřuje mimo rámec Kanady.

Pracujeme na programu pro příští sezónu, chceme aby byla tak dobrá jako minulá.

Děkujeme naší rostoucí divácké obci za přízeň - odvděčíme se.

Za soubor Nového divadla v Torontě F. F. Čulík

Franta Vajnbuch

Tomáš Mašek

Bohouš Máca

DŮM na nebesích

Monika Hálová

Zdenka Novotná a Irma Čulíková

Helena Smetanová

PERLY
panny Serafinky

**1985
1986**

Ferda Čulík

Pavel Král

J. Jeřábková, T. Mašek a O. Safrtlálová

SVETOVÝ KONGRES SLOVÁKOV
SLOVAK WORLD CONGRESS
CONGRÈS MONDIAL DES SLOVAQUES
WELTKONGRESS DER SLOWAKEN
CONGRESSO MONDIALE DEGLI SLOVACCHI
CONGRESSO MUNDIAL ESLOVACO

P.O. BOX 40 ROYAL BANK PLAZA, TORONTO, ONTARIO, CANADA M5J 2K2. TEL. (416) 865-1091

Kancelária predsedu
Office of the President

10. júna 1986

Váž. pán
Milo Komínek,
2098 Dundas Street W.,
TORONTO, Ontario,
M6R 1W9

Milý pán Komínek,

dovoľte, aby som Vám veľmi úprimne a srdečne blahoželal k Vašim 60. narodeninám. Robím tak nielen v mene svojom, ale aj menom Svetového kongresu Slovákov.

Som rád, že som mal príležitosť sa s Vami stretnúť a diskutovať o budúcnosti našich národov. Neobyčajne si vážim Vaše názory, lebo boli ukované v ťažkých chvíľach života, ktorý ste prežili. Prešli ste veľmi zložitou a komplikovanou cestou. Vo svojom mladom veku, v rozlete, ste sa dotýkali hviezd, keď ste ako pilot-akrobat brázdili ión. Politicky ste sa dotýkali oblakov, lebo ste chceli vidieť svoju Moravu ako partnera v rámci Česko-Slovenskej republiky. Za mnohé veľmi otvorené prejavy ste sa dostali do väzenia, trpeli ste ako politický väzeň a keď ste v roku 1968 prišli do slobodného sveta, chytili ste sa tej najdúšinnnejšej zbrane - pera a ním bojujete proti komunizmu, ním vytvárate prostredie pre súžitie našich národov, ním hľadáte pravdu a spravodlivosť.

Svetový kongres Slovákov a aj ja osobne si vážim Vašu obetavú prácu. Keď Vám blahoželám, prosím všemohúceho Boha, aby Vás posilňoval na ceste Vášho života, aby Vás pozbudzoval zdravím a silou, ktoré potrebujete k dosiahnutiu Vašich ideálov.

S pozdravom

[Handwritten signature of Stefan B. Roman]

Stefan B. Roman

Komunismus je mrtev aneb zpěvem k srdci, srdcem pryč od vlasti.

RICHARD HANZLÍK

Jmenuje se Valdo Rannpere, je mu šestadvacet a žil - než z "ráje" utekl - v estonském Tallinu. V mládí byl členem komсомolu, později pak jeho Ústředního výboru a přirozeně, komunistické strany a z toho titulu instruktorem ve státním departementu kultury a propagandy. V soukromí se kromě jiného, spolu se svou ženou, věnoval zpěvu a oba byli členy Estonské státní filharmonie. Vřak čím byl hlavně - náměstek ministra spravedlnosti estonské SSR.

Byl - byl ... už není, nedávno prchl na Západ. Díky zpěvu. S filharmonií na umělecké turné ve Finsku a nemaje kompas, žije dnes, a jeho žena Leila, ve švédském Stockholmu. Oba se žijí zpěvem.

Je tomu několik dní, co měl tento estonský uprchlík nejvyššího ranku projev v Bostonu. Na tiskové konferenci prohlásil toto:

Komunismus, pokud jeho ideologie se týče, je v Sovětském svazu mrtev. Žije pouze na Západě, ovšem všichni, co v něj věří, kdy by museli žít v Sovětském svazu po dva roky, by obrátili jako na obrátiku.

Sovětský systém nefunguje; nebýt pomoci ze Západu, přestal by existovat. Vše, co by měly západní země udělat, je sjednotit se a uskutěčnit s nimi obchodování, společně na ně uvalit hospodářské sankce; systém by se zhroutil v několika letech. Dnes tam lidé nehladoví, díky (naneštěstí) pomoci ze Západu. Kdyby nastal hlad, vypukla by revoluce.

Rannpere považuje za podstatně důležité, aby si lidé na Západě uvědomili, že lid baltických států je absolutně proti sovětské okupaci, že lidé Estonska, Litvy a Lotyšska se přejí být svobodní.

Komunismus v Sovětském svazu je mrtev. Žije pouze na Západě, ovšem kdyby každý, kdo v něj věří, musel žít v Sovětském svazu po dva roky, mluvil by jinou.

Porušení

Sovětská vláda neustává ve své snaze porušit bývalé baltické republiky až do základů. Ruština se žádá ve školách, ve vědeckém průzkumu atd., rusky se mluví ve třídách i kolejkách. Chtějí zničit všechny národní tradice. Na obnovovacích pracích v tallinském přístavu pracují dělníci dopraveni sem z Ruské SSR; zaručili jim bydlení a až práce skončí, zůstanou.

Morálka je všeobecně na velmi nízké úrovni, dokonce i mezi partajní elitou. Každý žije dvojím životem, v práci jako komunista, doma jako normální člověk.

Rannpere byl v kategorii těchto privilegiovaných: nakupoval se chodilo do vyhrazených obchodů, měl auto, lepší

nože hlasy Toronto, 28. června-June 28, 1986, strana 6

Černobyl - Super G A U a bolševická bezohlednost

JOSEF NOVÁK, SALZBURG

Rozsypaný atomový reaktor v Černobylu zamořil nejenom Ukrajinu - obilní komoru Ruska, ale také Skandinávii, východní a střední Evropu. V kritických dnech, kdy pomocí západní techniky mohlo být požáru reaktoru zabráněno, nebo alespoň záření a výstup plynů blokováno. Sověti zločinně o katastrofě mlčeli. Ostatní svět nevarovali ani nepožádali o technickou pomoc. Teprve za pět dní po plném ozáření a výstupu atomových mraků, které byly po švédském poplachu identifikovány z filmu amerických satelitů, přiznala Moskevská vláda, že došlo k jistému atomovému neštěstí a požádala o odbornou lékařskou pomoc pro 150 nejsilněji ozářených obětí. Zatímco v západní Evropě, jakož i ve Švédsku, Norsku a Finsku byla učiněna všechna nutná opatření, aby škody na zdraví obyvatelstva byly minimální, v sovětském Rusku se dovědělo obyvatelstvo o katastrofě v Černobylu až po týdnech zločinného mlčení.

Zářením a atomovými plyny dýmající reaktor byl vůči vlastnímu lidu i nejvíce zamoře-

ných oblastech do okruhu 120 km po dobu deseti dnů udržován v přísné tajnosti.

Smrtelné dýmy nad Černobylem a jejich současné i pozdější následky popisuje "Světová informační služba pro energii" v Amsterodamu těmito slovy:

... V příštích 40ti letech znamená západní a střední Evropa v důsledku nevyhnutelného požáru sovětského atomového reaktoru nejméně 115.000 smrtelných rakovinových případů a nejméně tolik genetických mutací ...

Černobylu. Vše bylo smrtelně zamořeno radioaktivním jodem 131, caesiumem 137, stronciem 90 a plutoniem 239.

Data pro laické posouzení
dosahu katastrofy:

Radioaktivní jod 131 napadá krátkodobě štítnou žlázu, játra a trávicí ústrojí. Po 80ti dnech je z organismu vyloučen. Za ním zůstávají poškozené orgány úměrně k množství a síle ozáření.

Caesium 137 má odbourávací poločas 30 roků. Organismus jej ukládá v játrech, zažívacím traktu a svalstvu.

Stroncium 90 se ukládá v kostech, plicích a zažívacích ústrojích. Poločas odbourávání je 28 roků.

Plutonium 239 se ukládá rovněž v kostech, plicích a zažívacích ústrojích postižených živočichů. Poločas odbourání je 24.300 roků. To platí i pro zamoření půdy a vody. Jedna miliontina gramu plutonia, která je vdechnuta do živočišných plic, způsobí neodvratně onemocnění rakovinou tohoto orgánu.

V Kijevě je podle odbor-

bydlení takové, na jaké každý jiný pár musí čekat 10-15 let, zatím co oba zestárnou.

KDO NEJDE S NIMI, JDE PROTI NIM

Odpor proti sovětskému útlaku vře pod povrchem, většina těch "proti" je ve vězení. K poslední demonstraci došlo před 4 roky.

Náboženská svoboda v bývalých baltických státech není. Rev. Billy Graham (Bože, odpusť mu, neboť neví, co činí. -rh-) sice nedávno tvrdil, že je v Estonku 350 kostelů, avšak pravda je, že je jich tam nanejvýš 50, z toho v Tallinu samotném 8, v Trtu 2. Jdete-li do kostela, můžete být jisti, že budete mít problémy. Grahama zavedli do "Potěmkinova chrámu".

Pokud jde o zahraniční vysílání, program stanice "Voice of America" není dost protikomunistický a krom toho silně rušen a stanice je velmi těžce naladitelná. Stanice "Radio Liberty" vysílá v nepřetržitý čas. Protikomunistický hlas se nedostane k sluchům estonského lidu.

VYSOKÁ CENA ZA SVOBODU

K rozhodnutí nedošlo přes noc, útek začali plánovat už před dvěma roky, s vědomím, co bude mít za následky: přibuzní, přátelé, dítě ...

Dlouho nemuseli čekat. Valdův otec, předák čtyřech mechaniků u obchodního loďstva estonské SSR a nositel Leninova řádu pro zásluhy o stát, byl z práce ihned propuštěn, dům rodičů prohlédán a Leifini rodiče vyslýcháni. Dvoutetá Kaisa je v opatrovnictví Leifiny matky, držena v SSSR jako státní rukojmí ...

OZVĚNA V KANADĚ

V neděli 8. prosince m.r. se sešla stovka Baltů na torontském náměstí Nathana Phillipse k protestu konanému v rámci Dne lidských práv OSN; protest se týkal pronásledování sovětských "jinověrců". Během shromáždění, jehož se účastnilo několik našich krajanů, bylo vypuštěno 1.500 balonků se jmény baltických disidentů i.č. vězněných Sověty; kromě jména byl uveden druh "zločinu", pro který je jmenovaný ve vězení držen a také adresa tohoto vězení.

Pořadatelé letošní demonstrace zdůraznili během protestu boj o Kaisu Rannpereovou, drženou v Sovětech jako státní rukojmí.

*) (Co byly "Potěmkinovy vesnice" netřeba našim, inteligentním, etenářů vysvětlovat. Ale pro všechny případy: Potěmkin byl nchlaze proslulý ministr carevny Kateřiny Veliké, který aby své zaměstnavatele vytrřel zrak, dal vystavět několik vesnic z lepenky (papndeklu), jimiž se před ní a jinými honosil.)

A ještě slovo našim politikům: doufáme, že některé z balonků se dostaly do jejich ctihodných rukou. Podle vyjádření jednoho z kanadských, dokonce "bossa", lidí jako Mandela (uvězněný v J. Africe pro pokus o svržení vlády, zaslouženě sedící "za katrem" po dobu 25 let) budou jednoho dne "prohlášení za svaté.

Redakce

Österreicher demonstrieren
in Prag und Budapest gegen
Kernkraftwerke im Osten!

Anti-Atom-Demo
aus Wien in Prag

Europa ist schutzlos
bei atomaren Unfällen!
Tausende von Menschen
fordern deshalb:

Sdělovací prostředky mlčely. Jakmile se začalo obyvatelstvo z jiných pramenů dovídat neurčité informace o neštěstí, byly tyto zprávy sovětskými sdělovacími prostředky bagatelisovány, jako přehnaná hysterie strachu a propaganda Západu. Do Kijeva, vzdáleného pouze 120 km od Černobylu, byly 5 dní po explozi reaktoru nahnáni byclkoví závodníci ze všech východoevropských států, aby v ulicích města uspořádali cyklistické závody. Ruská televize natočila reportáž a pustila to do světa, jako "důkaz", že se nic vážného neděje. Filmovaný byly i děti hrající si v písku na hřištích Kijeva, ruské kravičky spásaly trávu a dávaly mléčko i v obcích hraničních s katastrofou obce

ného posudku Ústavu pro atomovou energii (IAEO) záření o intenzitě 0,32 mllr za hod. Je-li obyvatelstvo postiženo touto intenzitou záření po dobu jednoho týdne, je podle odhadu Komise pro atomové záření nutno počítat s 10.752 případy leukemie a úmrtí na rakovinu. K tomu navíc 21.504 případů s dědičnými následky. Podle prof. DDR. J.W. Gofmanna lze v důsledku sovětské stupidity a nevyhlášení včasného poplachu spojeného s okamžitou evakuací obyvatelstva ze zamořené oblasti počítat se 401.000 obětí smrtícího záření. V tomto počtu jsou zahrnuty i oběti, u nichž se způsobené škody na zdraví budou manifestovat později, avšak povedou rovněž k úmrtí.

Pokračování na straně 7

Zpravodajství Křesťanské Unie z Česko-Slovenska

VÝROČÍ ÚTOKU STÁTNÍ BEZPEČNOSTI (StB) NA ZAŘÍZENÍ FRANTIŠKÁNŮ V PRAZE A NA SLOVENSKU

Dne 5. července 1985 v časných ranních hodinách, jak je to u čs. státní bezpečnosti zvykem, vtrhly dvanáctičlenné úderky estébáků do Domovů Řádu Františkánů v Košicích. Popradě a Praze-Kunraticích, aby zde provedly deset hodin trvající domovní prohlídky. Na přítomné řádové bratry řvali jako pomínutí a posléze jich několik s sebou vzali do vyšetřovací vazby. Zabaveny byly liturgické předměty, knihy a korespondence.

Obzvláště se "vyznamenala" estébácká úderka v Praze-Kunraticích. "Útok" byl zahájen v 6.30 hod. ráno. Devítičlennému komandu velel kapitán StB Zásada. Úderka se skládala ze 4 estébáků, dvou esenbáků, dvou policejních fotografů a jedné t. zv. "neutrální osoby". "Akce" trvala do oběda. Zabaveny byly knihy, 1 soška, řádové oděvy bratří, jakož i jeden velký karton s neposvěcenými hostiemi. Kapitán Zásada karton otevřel a příslušníkům své kohorty nabízel hostie se slovy: "Vemte si soudruzi! Vono to docela chutná!" - a sám si přitom cpal plnou hrstí hostie do chřtánu

Tento útok státní policie je již druhým v posledních dvou letech. "Genocida" proti církevním zařízením v ČSSR trvá již od roku 1950, kdy byly všechny kláštery vykradeny a

zplundrovány, bratři a sestry nahnáni do pracovních táborů a část odvečena-namnoze bez soudu - do věznic. Od těch dob nesmí řády přijímat žádné novice a jsou prakticky odsouzeny k vymření.

Tak vypadá v ČSSR svoboda náboženského vyznání v praxi.

TRESTY ZA RŮZENEC

V posledních měsících se na česko-slovensko-polských hranicích množí případy, že jsou zadrženy a zatýkány osoby, které se snaží propašovat z Polska do Česko-Slovenska růžence a jiné náboženské předměty. Několik osob bylo pro tyto delikty odsouzeno k trestu odnětí svobody na 5 až 6 roků.

Východoslovenské noviny, které zastávají nekompromisní ateistický kurs Prahy, popisují tyto rozsudky s komentářem: Varování ostatním, kteří by se chtěli podobným způsobem pokusit o "narušování zájmů socialistické společnosti".

REPRESALIE PROTI BOJOVNÍKŮ ZA OBČANSKÁ PRÁVA V ČSSR

Dne 20. května t.r. vtrhlo v Neratovicích deset příslušníků státní bezpečnosti do bytu evangelického faráře Jana DUSE. Tomuto 55ti letému evangelickému knězi, kterému bylo před šesti lety odňato právo vykonávat kněžský úřad, byly zabaveny nejen všechny v bytě se nacházející písemnosti a knihy, ale

také veškeré osobní doklady, včetně vysvědčení a pod.

Domovní prohlídka trvala 22 hodiny a zúčastnily se jí dvě skupiny estébáků. Tyto se vždy po pěti hodinách střídaly v plundrování bytu.

Impuls k odnětí práva výkonu kněžského úřadu dalo komunistické policii údajně DUSOVO nekompromisní stanovisko a trvalá kritika otázky nerespektování občanských práv a svobod vládou ČSSR.

POSELSTVÍ PRAŽSKÉHO PRIMASE KATOLÍKŮM RAKOUSKA

Počátkem května t.r. navštívila pětičlenná parlamentní delegace Lidové strany Rakouska - OVP - staříčkého kardinála Františka Tomáška v jeho pražském bytě. 87 letý šlechtetný starzec porozprávěl otevřeně se členy delegace o problémech českých křesťanů a o tom, v čem nejvíce trpí. Uvedl na příklad skutečnost, že v současné době má 70 katolic-

kých kněží zákaz výkonu svého úřadu a 55 je žalařováno. Z původních 15ti kněžských seminářů, existujících po 38 letech vlády komunistické strany - pouze dva. Ze třinácti diecézí jsou pouze tři obsazeny biskupy. Z původních 4.336 farností, je pouze 1.131 obsazeno kněžími. Náboženské laické organizace jsou zakázány. České Katolické Noviny vycházejí pouze formálně, jako alibi pro zahraničí. Redigovány jsou vládními pověřenci, bez jakéhokoliv vlivu kardinála nebo jeho úřadu. Staly se tak prakticky pouze odnoží Rudého práva. Kardinál odňal těmto novinám již v roce 1982 oficiální status katolického věstníku. Dále uvedl kardinál Tomášek skutečnost, že je naprostý nedostatek náboženské literatury. Zvláště katechismy a bible nejsou vůbec k dostání.

Při rozloučení s delegáty OVP poznamenal kardinál, že netrvá na soukromém statutu této rozmluvy a ukončil poselství katolickému lidu Rakouska těmito slovy: "Křesťané na svobodě! Nezapomínejte na své bratry žijící v nesvobodě a tyranství!"

Z autentických pramenů referuje:
Josef Novák, Salzburg

Černobyl . . .

Pokračování ze strany 6

Sovětská vláda a jí pověřené úřady a instituce provádí ochranná opatření až nyní po 4-5ti týdnech, kdy už prakticky statistice ozářených lidí zachránit nelze. Děti do 14ti let jsou odebírány rodičům a posílány ze zamořených oblastí na "trvalé prázdniny" do jiných svazových republik Ruska. Do okruhu 30 km okolo Černobylu je všem ženským do sedmého měsíce těhotenství provedeno odejmutí plodu.

Censura informací s přísnými důsledky postihu byla s nařízením Moskvy zavedena po týdny i ve všech vazalských zemích východní Evropy. Jedinec Polsko se v tomto směru vymkl částečně z kontroly Sovětů a týden po katastrofě, jakmile byla ze západních sdělovacích prostředků známa čísla intenzity zamoření v Rakousku a Západním Německu, zavedlo preventivní zdravotní opatření na území celého státu.

Tisíce tun listové zeleniny, zahradních jahod a milióny litrů mléka bylo tak vysoce infikováno, že muselo být zničeno. EHS - evropské hospodářské společenství požádalo Sovětský svaz o úhradu

škod. Moskva požadavek striktně odmítla.

Ve všech státech západní Evropy jsou prováděna soustavně měření intenzity infikování potravin. intenzita a množství dopadu atomového prachu na luka, hřiště, pole, lesní porosty a pod. Příslušné úřady vydaly zákaz dovozu mnoha druhů potravin z východní Evropy. Obzvláště vysoké procento caesia mají třešně a další ranní peckoviny i zde ve střední Evropě. S výjimkou Polska všechny východní satelitní vlády obyvatelstvo včas nevarovaly a později pak na pokyn z Moskvy nebezpečí požívání vysoce infikovaných potravin bagatelisovaly. Tímto nezodpovědným a zločinným jednáním bude postižena současná a hlavně budoucí generace. Po dobu kritických týdnů požívaly děti silně zamořenou zeleninu, ovoce, mléko a tvaroh. "Moskevský kurs" zanechá následky u všech, kdož neměli možnost poslouchat rozhlas nebo televizi z Rakouska a Západního Německa, kde bylo varování tlumočeno i "směrem na Východ."

Katastrofa z Černobylu nezůstala bez důsledků ku změně kursu stanoviska k otázce

mirového využití atomové energie. Celé skupiny vědců a politiků otočily kormidlo o 180 stupňů a staví se dnes proti pokračování ve stavbě atomových elektráren. Ochraníci přírody, posílení značnou částí obyvatelstva dříve netečného, vyšli do ulic a demonstrují pro změnu kursu v získávání zdrojů energie.

Moskva a její vazalské státy zůstávají i po Černobylské katastrofě tvrdě na kursu atomové energie. Experti tvrdí, že je to hlavně proto, aby měl sovětský zbrojní průmysl dostatek plutonia, nezbytného při výrobě atomové bomby.

Atomové elektrárny v Evropě jsou stavěny bez ohledu na přímé ohrožení sousedních států i v blízkosti státních hranic. Tak je tomu na příklad s novou stavbou atomové elektrárny v Temelíně u Českých Budějovic. Temelín je vzdálen jen 60 km od rakouských hranic. Temelínský objekt má být čtyřikrát větší, než dýmající ohluda v Černobylu.

Konsekvence z tohoto nebezpečí "načasované atomové bomby" vyvolaly zatím jen vysokoškolské organizace Rakouska. Akce rakouských vysokoškolských je popsána v časopise "MUKU" v článku: "Letáková hrozná akce nad Česko-Slovenskem".

Průkopník slovenské hudby

Před padesáti lety zemřel v Bratislavě průkopník slovenské národní hudby Jan Levoslav Bella (1843-1936). Rodák z Liptovského Sv. Mikuláše, syn uvědomělého vlastence, učitele a varhaníka, studoval gymnázium, teologii a současně si osvojil základy nástrojové hry, teorie i kompozice, jejíž studium završil ve Vídni u prof. S. Sechtera a G. Freyera. Výlučně hudbě se Bella věnoval od konce šedesátých let minulého století. Jako kapelník, ředitel kůru, varhaník nebo pedagog působil mj. v Kremnici, rumunské Sibině a po příchodu do Vídně byl přáteli přemluven k návratu na Slovensko do

Bratislavy, kde byl v roce 1928 počten čestným doktorátem filozofie. Ani delší odloučení od vlasti mu nezabránilo vtisknout řadě svých žánrově rozmanitých skladeb některé typické národní rysy, navíc obohatil slovenskou hudební tvorivost o dosud nepoznané evropské zkušenosti, rozhled, a mnohé své kompoziční postupy také fundovaně teoreticky zdůvodnil. Bellova stěžejní díla vstoupila do zlatého fondu slovenské hudby - zejména opera Kovář Wieland (první slovenské dílo tohoto žánru), symfonická báseň Osud a ideál, kantáta Svatba Jánošíkova a Smyčcový kvartet c moll.

Rudolf Ryšavý

Strohá připomínka sto desetiletého výročí od narození prvního českého obchodníka obrazy, Rudolfa Ryšavého. stačí akorát na poděkování za shromáždění díla Josefa Mánesa a Josefa Navrátila, jejichž početné práce dovezl zpátky do vlasti, kam patří. Zasloužil se však daleko více o české umění než zmíněnými činy. Naučil rozeznávat padělky, rámcově bráno stanovil vyčísitelné hodnoty děl, jež mu prošly rukama a tak se zasadil o určitou zákonitost obchodu s umělci, kteří byli daleko od nějaké normy, neznali umělecké hodnoty svých děl.

Rudolf Ryšavý byl vysoce čestný muž, znalec umění, který nezpychl ani nad svými vlastními poklady, jichž bylo nemálo. Díky jemu prorazilo několik neuznávaných kumštýřů, protože on rozeznal jejich uměleckost. Nenáviděl předstírání - v díle i v obdivu. Stál vždy na straně pravdy.

Jeho přátelské vztahy s umělci byly nejlepším dokladem, jak to s nimi mýsl.

Sám ve své útloučce knižce (ačkoliv by býval mohl vyplnit svými zkušenostmi a radami mnoho encyklopedických svazků) vzpomíná na nejkrásnější ze všech - s Mikolášem Alšem.

Na sklonku mistrova života často docházel k němu na návštěvu a jak kresbička nasvědčuje, vždy přinesl něco na zub, neboť v

Alšově domácnosti nikdy nebyl nadbytek. Mistr ho se zvláštní radostnou náladou vítával jako "dozorce nad vozy spížími". Vlastně dostatečně hovořil kresbička sama - vůbec předposlední z ruky milovaného malíře, vpravdě národního umělce Mikoláše Alše. Podobizna Rudolfa Ryšavého (*17. 5. 1876) je z tužky jiného. Ryšavému neméně oddaného přítele, Maxe Švabinského.

Prodaná nevěsta - jubilantka

2. května 1866

Před stovaceti lety byla první provedena Smetanova česká, národní opera. Vlastně nejen opera, je to sama národní píseň, protože zpívá národní hrdost, je radostným krokem v tanci na srdci rodné země, poněvadž je ohlasem tradice a vedoucím motivem zítřka, vyjadřuje, čím bije české srdce a z čeho čerpá duch národa tak úžasné do ní vrostlý, že je sám národem a národ v něm.

Kdybychom prolístovali světovou operní literaturu, pochybuji nalézt souřadnice, podobné našim: národ - Opera. Myslím, že není tomu ve světě obdoby, že je to pouze a výhradně naše záležitost, my Češi a naše Prodaná nevěsta.

Taneční vír, radost a smích, vtip, smutek, píseň milostná - to vše žilo v našem národě od nepaměti. přežije do budoucna však přispěním genia Smetanova, neboť on hudbou zaznamenal a v tónech nám vyjádřil čím a jak žijeme. Podle toho se v Čechách bude žít i v budoucnu, třebaže prožíváme v této době čas

Národní divadlo v Praze

nežádaný.

Prodaná nevěsta zradila celý národ, zemi, ve které se zrodila. Český národ se shlíží v Prodané nevěstě. Nemůže být krásnějších a vícejších díků umělci, než jakých se, dostává Bedřichu Smetanovi za nesmrtelný klenot, jež vsadil do své členky vzdělanosti vděčný národ na věčnou paměť.

Pro N. H. napsal J. Herman, Kalifornie

VALAŠI

Pokračování z min. čísla

Čím jsem byl starší, tím více jsem začal nacházet v naší vlasti krásná místa, ale to víte, každá liška si chválí svůj ocas. Já si ovšem budu chválit svoje Valašsko vždycky.

Okamžitě po válce v roce 1945 začaly v Praze růst různé vinárny a podniky které nesly názvy se vzpomínkami na Moravské Slovácko, ikdyž se tam popíjelo třeba francouzské víno. Tož jsem dal svůj valašský rozum do hrsti a povídám si tož to né, Moravští Slováci! A založil jsem v Praze krásný valašský Šenk. Měl jsem přítele architekta na Barrandově (rodák z jižních Čech), řekl jsem mu o svém nápadu a tak jsme si vzali hned dovolenou a jeli jsme courat 14 dnů na Valašsko kupovat krásné valašské památky. Všechno se nám dařilo dobře až na jednu příhodu a sice na Vsetíně jsem věděl o obrazu, který maloval mistr Hlavica. Visel v hotelu u "Březáček". Obraz se jmenoval "Na posledním groši". Podle popisu znázorňoval pasekáře od Horní Bečvy. Pasekár prodal na vsetínském jarmarku kozu a v šenku u Březáček přemýšlel, jestli se má ještě s tím posledním grošem, který ležel na stole a vyčuhoval ze šrajtofle, na cestu připsilnit, nebo aspoň ten jeden groš co zbyl s prodeje kozy, donést domů. Opravdu mistrovský obraz vysoký a široký asi jeden metr. Celá věc měla

E. Sypták

jeden velký háček. Mistr Hlavica zanechal v poslední vůli odkaz, že obraz bude patřit jeho šesti kamarádům na Vsetíně a musí být na čestném místě v hotelu "Březáček". Starý pan Březáček byl jeden ze šesti. K vůli obrazu jsme se zdrželi tři dny, ale obraz jsme nekoupili, přesto že jsem nabízel ty nejlepší podmínky. Tenkrát jsem pořádně poznal Valašsko. Mohu říci že ho znám od Frýdku po Zlín a od Hranic po velké Karlovice - hranice Slovenska. Tak jsem zařídil kus Valašska v Praze a opravdu ještě teď jsem na to hrdý. Ve výzdobě nechyběly ani zaseknuté valašky v trámech. Nikdy se nestalo aby nějaký pražský silák mohl některou z nich vytrhnout z trámu. Můj přítel architekt všechno dobře promyslel. Přivezl jsem do Prahy atrakci - pravou valašskou muziku, která vyhrávala denně sedm dní v týdnu pod vedením kapečníka strýčka Pelára. Měl jsem s ním sice smlouvu na půl roku, ale Pelárova muzika vyhrávala ve valašském šenku ikdyž už jsem byl v Anglii jako exulant. Strýček Pelár se svojí kapelou si dali do půlroční smlouvy doložku, že po celou dobu budou zásobování vsetínskú režnú gořalku. Pelárova kapela ve valašských krojích vystupovala také v mém druhém podniku na Příkopech "Černé růži". Všechno co v Praze prosperovalo a co jsem měl rád a s velkými obětmi s mojí manželkou jsme vybudovali, to se "Národní fronta" snažila zahubit.

Pokračování příště.

Město Toronto

Rozvrh odvozu odpadků

Canada Day

ÚTERÝ, 1. ČERVENCE 1986.

V úterý 1. července 1986 nebude sběr odpadků.

Pravidelný úterní sběr (1. července) bude ve středu 2. července.

Ve středu 2. července nebude sběr novin a velkých předmětů. Je přeložen až na středu 9. července.

Poznámka: V Torontě je 17 pojízdných sběrů skla a železa. Během měsíce dubna bylo sebráno 433 tuny papíru, 43 tuny skla a 3 tuny plechu.

O další informace volejte:
397-7742.

Prosíme, nedávejte rozbité sklo a ostře předměty do igelitových pytlů.

R. M. BREMNER, P. Eng., F. I. C. E.
Commissioner of Public Works

Chcete mít hezkou zahrádku?

Mluvíte-li francouzsky, nebude to žádný problém. MILAN HAVLÍN, zahradní architekt je spoluautorem bohatě ilustrované knihy

"POUR UNE FACADE REUSSIE", která vyšla v Editions horticoles du groupe de sept a která je k dostání v každém dobrém knihkupectví v provincii Québec.

Kniha je průvodcem pro ty, kteří chtějí mít pěkně a úspěšně upravenou fasádu svoji residence.
Cena je 19,95 dolarů.

Zájemci se mohou obrátit také přímo na autora:

MILAN B. HAVLÍN, B.A.P.
1005 Goyer
St-Bruno-de-Montarville, Québec
Canada J3V 3Y8

Recepty pro naše hospodyňky

MIŠ-MAŠ:

Kolik cibule, tolik paprik a rajčat; na 600 g zeleniny celkem 3 lžíce oleje, sůl.

Na oleji zpěníme cibuli, přidáme na kostičky nakrájené papriky a spařená, oloupaná rajčata. Vše se pod pokličkou za občasného zamíchání dusí přibližně 15-20 minut. Podává se s chlebem.

CELEROVÝ SALÁT S CIBULKOU:

1 středně velký celer, svazek natové cibulky, 2 lžíce oleje, 1 lžíce octa, špetka soli, 1 bobkový list, 4 zrnka pepře, 4 zrnka nového koření.

Celer omyjeme a oloupeme, pak nakrouháme na hrubém struhadle už rovnou do připraveného horkého nálevu z octa, soli a koření a takového množství vody, aby celer byl potopen - ne více. Kastrolek přiklopíme a necháme velmi mírně vařit asi 10 až 15 minut. Když celer prochladne, přelijeme všechno do porcelánové misky (koření vyjmeme) - přidáme olej a omytý a

očistěný, na drobno rozkrájený svazek natové cibulky. promícháme a necháme půl hodiny v chladnu odležet. Je to velmi chutná příloha k jakémukoliv teplému i studenému pokrmu.

DITA'S DELI and SNACK

Denně domácí polévky a obložené chlebičky

Speciality české a polské kuchyně

225 Roncesvalles Avenue
Toronto, Ont. M6R 2L6
Tel. 534-4493

DÁMSKÉ, DÍVČÍ A DĚTSKÉ MODELÝ, šité podle časopisu "Burda" a "Neue Mode".

Zhotovení v krátkém termínu. Volejte: Dana 622-0175

HLEDÁM Jednopakový byt s kuchyňkou.

Tel: 533-4242

Přišla skúsená kaderníčka
NAĎA LAZARČÍKOVÁ Z BRATISLAVY
účastníčka medzinárodných súťaží
v krasočesani vlasov
pracuje v novom salóne
KAROLA ŠIMONOVICA

Pánske, dámske strihanie a úplná úprava vlasov.
Trvala od \$ 20.00 vyššie.

Mierné ceny, predaj kozmetických a herbálnych
čajov a výrobkov.

Brezovú vodu na vlasy, šampony atď.

VOLAJTE: 535-1407

KAROL ŠIMONOVIC

20 RONCESVALLES AVE., TORONTO
(Severne od Queen Street West na západnej strane.)

CHOLKAN

R. CHOLKAN & CO. LIMITED • REALTOR

Zamýšľáte-li kúpiť alebo predat dŕm, chatu, pozemiek,
zavolejte dnes našeho zástupce

DAGMAR JANŮ

mluvící česky a slovensky.

527 Bloor Street West, Toronto, Ont. M5S 1Y5

Res. (416) 534-6513

(416) 532-4404

Informace zdarma.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík

Tel. 364-1787

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:

(416) 921-8945

921-3721

Dana Nohavica
Manager

naše hlasy

Publishing and Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Šéfredaktor: MILO KOMÍNEK

Adress:
Adresa: 2098 Dundas Street W., Toronto, Ont.,
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:

Kanada \$ 12, USA \$ 14, všechny zámorské státy
lodní poštou \$ 16.

Leteckou poštou: všechny zámorské státy \$ 25.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor).
Tel.: (416) 925-0557 24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

S novým jarem - nový elán

Kupte

Nové auto

Dům

Chatu

Dovolenou

S půjčkou od Kampeličky!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Pondělí a pátek 10-7, úterý až čtvrtek 10-5.